

[Madsen-Mygdal.]

holdelse af Pantet og Sikring af Ejendommens forsvarlige Drift i det samme Tidsrum. Som bekendt indeholder den nuværende Akkord-Lov en Bestemmelse om, at en Landmand, der søger Akkord, skal være fritaget for Udlæg, saa længe Akkordordningen er under Prøvelse, dog ikke udover 6 Uger. Det er denne Bestemmelse, der nu foreslaas udvidet, saaledes at der i alle Tilfælde, hvor Udlæg er begæret, skal gøres Forsøg paa at opnaa en Akkordordning. Det Krav, der har været fremsat om et simpelt Forbud mod Afholdelse af Tvangsauktioner, maa vi anse det for umuligt at imødekomme, hvis der da overhovedet skal kunne tales om ordnede Retstilstande eller Mulighed for Kreditgivning i Fremtiden. Men ved denne af os foreslaaede Tilføjelse vil der være tilvejebragt Sandsynlighed for, at ingen tvinges bort fra Hus og Hjem i noget Tilfælde, hvor der overhovedet er Mulighed for, at det kan forhindres.

I de Tilfælde, hvor det viser sig nødvendigt at anvende Loven om Tvangsakkord udenfor Konkurs, anser vi det for heldigt, at der indføres en Ændring i Retning af, at et Mindretal af meget smaa og lidet betydende Kreditorer ikke skal kunne hindre Akkorden, naar der i øvrigt maatte være Mulighed derfor. Vi foreslaar derfor som Ændring til denne Lov en Bestemmelse, der gaar ud paa, at Kreditorernes Samtykke skal være givet, naar mindst Halvdelen af deres Antal stemmer for Ordningen, medens vi bibeholder Bestemmelsen om, at Samtykket skal gives af mindst to Trediedele, henholdsvis tre Fjerdedele af alle Fordringshaverne efter Fordringernes Vægt.

Under Hensyn til, at Fiskerierhvervet er ude i ganske tilsvarende Vanskeligheder som Landbruget, idet der ogsaa her foreligger en meget stærk Nedgang i Eksporpriserne, men stadig alt for høje Hjemmepriser paa Produktionsmidler og Livsfor nødenheder, har vi anset det for ønskeligt, at dette Erhvervs Udøvere faar samme Adgang til Laan, som Akkordloven anviser Landbruget. Om Udlaan af Erhvervenes Laanefond til Ejere af Fiskefartøjer har vi derfor paa samme Linie stillet et særligt Forslag, hvor Laanereglerne er modificerede efter dette Erhvervs særlige Forhold. Om herhen hørende Enkeltheder tillader jeg mig at henvise til selve Lovforslaget.

Medens vi anser det for Lovgivningsmagtens første og største Forpligtelse at tilvejebringe en baade øjeblikkelig og varig

Lettelse i de tunge Skattebyrder, som Lovgivningsmagten selv har paalagt, og som under de nuværende Tilstande staar i et afgjort Misforhold til Befolkningens Skatteevne, kan og bør det efter vor Opfattelse ikke være en Opgave for Regering og Rigsdag at gribe forstyrrende ind i de paa Grundlag af den bestaaende Retsordning lovligt erhvervede Rettigheder. Et almindeligt lovmæssigt Moratorium for Renter og Afdrag af stiftet Gæld ønsker vi derfor ikke fra vor Side at medvirke til. Konsekvensen af en saa ekstraordinær Foranstaltning vilde utvivlsomt være en fuldstændig Undergravning af den Tillid, som er Grundlaget for al Kreditgivning. Netop i en Tid som den, vi nu oplever, er det af afgørende Betydning for Erhvervslivet saavel som for hele Samfundet, at denne Tillid ikke bliver udsat for alt for store Rystelser. Noget andet er, at baade offentlige og private Kreditorer i deres egen velforstaaede Interesse frivilligt giver Henstand med forfaldne Betalinger, hvor Forholdene taler derfor. Som bekendt har et stort Tal af Sparekasser erklæret sig rede til i størst muligt Omfang at give Henstand med Afdrag, og vi mener, at Staten bør følge dette Eksempel i de Tilfælde, hvor den selv staar som direkte Laangiver overfor de enkelte Erhvervsudøvere indenfor de kriserammede Erhverv. Vi stiller derfor Forslag om Lovhjemmel til, at Staten for de første 4 Terminer kan give Henstand med Betalingen af Afdrag paa Laan, der er ydet til Oprettelse af Husmandsbrug, for saa vidt de paagældende Laantagere fremsætter Børgering derom. Samme Adgang til midlertidig Henstand for Afdrag foreslaar vi for Grundforbedringslaan, for Laan til Anskaffelse af Fiskefartøjer og for Laan til Haandværkere og industridrivende.

De Forslag, jeg hidtil har nævnt, er alle af ekstraordinær Karakter. Deres Formaal er en Krisehjælp allerede i den nuværende Finansaar. Hurtig Gennemførelse af disse Forslag vil betyde, at der tilvejebringes i hvert Fald nogen Lettelse af den alt for tunge Skattebyrde, som Landbruget i Øjeblikket maa bære paa, og at der dernæst skabes Sikkerhed for, at ingen Landmand, for hvem Redning overhovedet er mulig, bliver slaaet ud fra Hjem og Virksomhed, forinden varige og mere betydende Foranstaltninger mod Krisen kan blive gennemført. Men disse ekstraordinære Foranstaltninger er i sig selv ganske utilstrækkelige, hvis de ikke ledsages af en virkelig alvorlig Bestræbelse for i den offentlige Økonomi at gennemføre saadanne Besparelser, at Skattebyrderne varigt nedsættes, det vil sige, at vi tilpasser